

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1997 N:o 1412—1421

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1412	Laki toimeentulotuesta.....	4727
1413	Laki sosiaalihuoltolain ja -asetuksen eräiden säännösten kumoamisesta.....	4733
1414	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta.....	4734
1415	Asetus kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	4735
1416	Ulkoasiainministeriön päätös ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista.....	4737
1417	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin eläkemaksusta.....	4738
1418	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös ydinlaitosten ympäristövaikutusten arviointimenettelyyn kuuluvista kauppa- ja teollisuusministeriön maksullisista suoritteista.....	4739
1419	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös geenitekniikkalain mukaisten suoritteiden maksullisuudesta annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen 3 §:n muuttamisesta.....	4740
1420	Ulkoasiainministeriön ilmoitus rangaistussäännöksistä joita sovelletaan rikottaessa neuvoston asetusta tiettyjen taloussuhteiden katkaisemisesta Sierra Leoneen.....	4741
1421	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä.....	4742

N:o 1412

Laki toimeentulotuesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Toimeentulotuen tarkoitus

Toimeentulotuki on sosiaalihuoltoon kuuluva viimesijainen taloudellinen tuki, jonka tarkoituksena on turvata henkilön ja perheen toimeentulo ja edistää itsenäistä selviytymistä. Toimeentulotuen avulla turvataan henkilön ja perheen ihmisarvoisen elämän kannalta vähintään välttämätön toimeentulo.

Ehkäisevän toimeentulotuen tarkoituksena on edistää henkilön ja perheen sosiaalista turvallisuutta ja toimintakykyä.

2 §

Oikeus toimeentulotukeen

Jokaisella on oikeus saada toimeentulotukea, jos hän on tuen tarpeessa eikä voi saada toimeentuloa ansiotyöllään, yrittäjätoiminnallaan, toimeentuloa turvaavien muiden etuuksien avulla, muista tuloistaan tai varoistaan, häneen nähden elatusvelvollisen henkilön huolenpidolla tai muulla tavalla.

Jokaisella on velvollisuus kykynsä mukaan pitää huolta itsestään ja omasta elatuksestaan sekä, siinä laajuudessa kuin avioliittolaissa (234/1929), lapsen elatuksesta annetussa laissa (704/1975) ja muussa laissa säädetään, puolisonsa sekä alaikäisten lastensa ja otto-lastensa elatuksesta.

HE 217/1997
StVM 33/1997
EV 233/1997

3 §

Perhe

Tässä laissa tarkoitetaan perheellä yhteistaloudessa asuvia vanhempia, vanhemman alaikäistä lasta ja ottolasta, aviopuolisoita sekä miestä ja naista, jotka elävät avioliitonomaisissa olosuhteissa.

Toimeentulotukea myönnettäessä kaikkia perheenjäseniä pidetään toimeentulotuen saajina tuen maksamispäivästä lukien. Toimeentulotuen katsotaan jakautuvan sen saajien kesken kullekin yhtä suurena osuutena, jolleivät olosuhteet muuta osoita.

4 §

Toimeenpano

Tämän lain mukaisia tehtäviä hoitaa kunnassa sosiaalihuoltolain (710/1982) 6 §:ssä tarkoitettu kunnan määräämä monijäseninen toimielin (*toimielin*).

5 §

Valtionosuus

Tämän lain nojalla kunnan järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annettua lakia (733/1992), jollei lailla toisin säädetä.

2 luku

Toimeentulotuen rakenne ja suuruus

6 §

Toimeentulotuen määräytyminen

Toimeentulotuen määrä on tämän lain mukaan määriteltyjen menojen sekä käytettävissä olevien tulojen ja varojen erotus.

7 §

Huomioon otettavat menot

Toimeentulotukea myönnettäessä otetaan huomioon perusosalla katettavat menot (*perusosa*) ja tarpeellisen suuruisina huomioon otettavat menot (*lisäosa*).

Perusosalla katettaviin menoihin kuuluvat

ravintomenot, vaatemenot, vähäiset terveydenhuoltomenot sekä henkilökohtaisesta ja kodin puhtaudesta, paikallisliikenteen käytöstä, sanomalehden tilauksesta, televisioluovasta, puhelimen käytöstä ja harrastus- ja virkistystoiminnasta aiheutuvat menot sekä vastaavat henkilön ja perheen jokapäiväiseen toimeentuloon kuuluvat menot. Lisäksi perusosaan sisältyy seitsemän prosenttia tarpeellisen suuruisesta asumistukilain (408/1975) 6 §:ssä tarkoitettujen asumismenojen määrästä.

Lisäosalla katetaan tarpeen mukaan muut kuin perusosaan sisältyvät asumis- ja terveydenhuoltomenot ja muut henkilön tai perheen erityisistä tarpeista tai olosuhteista johtuvat menot siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

8 §

Eräiden menojen vähentäminen

Menoja ei oteta huomioon toimeentulotukseen oikeuttavina siltä osin kuin ne korvataan tai niitä vastaava etuus saadaan muulla perusteella.

9 §

Perusosan suuruus

Toimeentulotuen perusosa kuukautta kohti on:

1) yksin asuvalla henkilöllä ja yksinhuoltajalla kansaneläkelaisissa (347/1956) tarkoitettussa ensimmäisessä kuntaryhmässä 2 021 markkaa ja toisessa kuntaryhmässä 1 934 markkaa;

2) muulla kuin 1 kohdassa tarkoitettulla 18 vuotta täyttäneellä henkilöllä 85 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettusta perusosasta, jollei 3 kohdasta muuta johdu;

3) vanhempansa luona asuvalla 18 vuotta täyttäneellä henkilöllä 73 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettusta perusosasta;

4) 10—17-vuotiaalla lapsella 70 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettusta perusosasta; sekä

5) alle 10-vuotiaalla lapsella 63 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettusta perusosasta.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu perusosa kuuluu myös vanhemmalle, joka asuu yhdessä 18 vuotta täyttäneen lapsensa kanssa eikä ole avioliitossa tai elä tämän lain 3 §:n 1 momentin mukaisissa avioliitonomaisissa olosuhteissa.

Jos perheeseen kuuluu useampia 1 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja lapsia, perusosa on toisesta lapsesta viisi prosenttiyksikköä ja kolmannesta ja kustakin seuraavasta lapsesta kymmenen prosenttiyksikköä alempi kuin 1 momentissa säädetään.

Perusosan indeksitarkistuksesta säädetään asetuksella.

10 §

Alennettu perusosa

Jos henkilön toimeentulotuen tarve aiheutuu siitä, että hän on ilman perusteltua syytä kieltäytynyt yksilöidysti ja todistetusti tarjotusta työstä tai sellaisesta työvoimapolitiittisesta toimenpiteestä, joka kohtuullisen pitkän ajan turvaisi hänen toimeentulonsa tai jos hän on laiminlyönnillään aiheuttanut sen, ettei työtä tai työvoimapolitiittista toimenpidettä ole voitu tarjota hänelle, perusosan suuruutta voidaan alentaa hänen osaltaan enintään 20 prosenttia.

Perusosan alentamisen yhteydessä on aina laadittava, mikäli mahdollista yhdessä toimeentulotuen hakijan ja tarvittaessa yhteistyössä työvoimaviranomaisten ja muiden viranomaisten kanssa suunnitelma toiminnasta asiakkaan itsenäisen suoriutumisen edistämiseksi.

Jos henkilö on toistuvasti kieltäytynyt ilman perusteltua syytä 1 momentissa tarkoitettua työstä tai toistuvalla laiminlyönnillään aiheuttanut sen, ettei tällaista työtä ole voitu hänelle tarjota, hänen osaltaan voidaan perusosan suuruutta alentaa 1 momentissa säädettyä enemmän ja yhteensä enintään 40 prosenttia. Samoin voidaan tehdä, jos henkilö sen jälkeen, kun hänen toimeentulotuen perusosaansa on alennettu 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, kieltäytyy ilman perusteltua syytä työvoimapolitiittisesta toimenpiteestä tai jos hän toiminnallaan aiheuttaa sen, ettei työvoimapolitiittista toimenpidettä voida tarjota hänelle, ja hän tämän lisäksi kieltäytyy ilman perusteltua syytä 2 momentissa tarkoitettua suunnitelman mukaisesta toimintakykyä edistävästä toiminnasta.

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettu alentaminen voidaan tehdä vain edellyttäen, että alentaminen ei vaaranna ihmisarvoisen elämän edellyttämän turvan mukaista välttämättömyyttä toimeentuloa eikä alentamista voida pitää muutenkaan kohtuuttomana. Alentaminen voi olla kestoaltaan enintään kaksi kuu-

kautta kerrallaan kieltäytymisestä tai laiminlyönnistä lukien.

11 §

Huomioon otettavat tulot

Tuloina otetaan huomioon henkilön ja perheenjäsenen käytettävissä olevat tulot.

Tuloina ei kuitenkaan oteta huomioon:

1) vähäisiksi katsottavia avustuksia ja ansiotuloja;

2) tuloja, siltä osin kuin ne vastaavat työmatkamenot ja muita työssäkäynnistä aiheutuvia menoja;

3) kunnan harkitsemaa, muuta kuin 2 kohdassa tarkoitettua osaa ansio- tai yrittäjätuloista, joiden hankkimisen voidaan katsoa edistävän tuen saajan omatoimista selviytymistä;

4) äitiysavustuslain (477/1993) mukaista äitiysavustusta, kansaneläkelain (347/1956) mukaista eläkkeensaajien hoitotukea, vammaistukilain (124/1988) mukaista vammaistukea eikä lapsen hoitotuesta annetun lain (444/1969) mukaista lapsen hoitotukea;

5) alle 18-vuotiaan lapsen säännöllisiä tuloja siltä osin kuin ne ylittävät hänen osaltaan 7 §:n nojalla huomioon otettavat menot; eikä

6) edellä 8 §:ssä tarkoitettuja korvauksia ja tuloja.

12 §

Huomioon otettavat varat

Varoina otetaan huomioon henkilön ja perheenjäsenen toimeentulotukea myönnettäessä käytettävissä olevat varat.

Varoina ei kuitenkaan oteta huomioon:

1) henkilön tai perheen käytössä olevaa vakinaista asuntoa eikä tarpeellista asuinraitimistoa;

2) tarpeellisia työ- ja opiskeluvälineitä;

3) alle 18-vuotiaan lapsen varoja siltä osin kuin ne ylittävät hänen osaltaan 7 §:n nojalla huomioon otettavat menot; eikä

4) muita varoja, joiden katsotaan olevan tarpeen jatkuvan toimeentulon turvaamiseksi.

13 §

Ehkäisevä toimeentulotuki

Kunta voi myöntää päättämiensä peruste-

den mukaan ehkäisevää toimeentulotukea 1 §:n 2 momentissa mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

3 luku

Menettely toimeentulotukiasioissa

14 §

Toimeentulotuen hakeminen ja myöntäminen

Toimeentulotuen myöntää hakemuksesta sen kunnan toimielin, jonka alueella henkilö tai perhe vakinaisesti oleskelee.

Jos henkilö tai perhe muutoin kuin satunnaisesti oleskelee useammassa kuin yhdessä kunnassa, toimeentulotuen myöntää sen kunnan toimielin, jonka alueella oleskelusta henkilön tai perheen menot johtuvat.

Jos tuen tarve on kiireellinen, toimeentulotuen myöntää sen kunnan toimielin, jossa perhe tai henkilö oleskelee hakemusta tehtäessä.

15 §

Toimeentulotuen määräytymisaika

Toimeentulotuki määrätään kuukaudelta. Toimeentulotuki voidaan tarpeen mukaan myöntää ja maksaa kuukautta lyhyemmältä tai pidemmältä ajalta.

Toimeentulotuen perusteena olevia 7 §:ssä tarkoitettuja menoja sekä 11 ja 12 §:ssä tarkoitettuja tuloja ja varoja laskettaessa menot, tulot ja varat otetaan huomioon siltä ajanjaksolta, jota koskevana toimeentulotuki määrätään. Tulo voidaan kuitenkin jakaa eriin otettavaksi huomioon useampana toimeentulotuen määräämisen ajanjaksona, jos se tulon kertaluonteisuus taikka sen saamisen peruste tai käyttötarkoitus huomioon ottaen on kohdullista.

Toimeentulotuki tai osa siitä voidaan erityisestä syystä takautuvasti myöntää toteennäytettyjen toimeentulotukeen oikeuttavien menojen maksamiseen.

16 §

Toimeentulotuen maksaminen

Toimeentulotuki maksetaan tuen hakijalle

käytettäväksi hänen ja hänen perheensä elatukseen.

Toimeentulotuki voidaan erityisestä syystä maksaa tuen hakijan perheenjäsenelle tai tuen saajasta huolehtivalle henkilölle käytettäväksi tuen saajan elatukseen tai muutoin käyttää hänen toimeentulostaan aiheutuvien menojen suorittamiseen.

17 §

Tietojenanto- ja ilmoitusvelvollisuus

Toimeentulotuen hakijan, hänen perheenjäsenensä ja elatusvelvollisensa sekä tarvittaessa heidän huoltajansa ja holhoojansa on annettava toimielimelle kaikki tiedossaan olevat toimeentulotukeen vaikuttavat välttämättömät tiedot. Tietojen antamiseen sovelletaan lisäksi vastaavasti mitä sosiaalihuoltolain 40 §:n 2—4 momentissa säädetään.

Toimeentulotuen saajan on välittömästi ilmoitettava toimielimelle 1 momentissa tarkoitetuissa tiedoissa tapahtuneista muutoksista.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle on tarvittaessa varattava tilaisuus esittää selvitystä talouden erillisyydestä.

18 §

Toimeentulotuen tarkistaminen

Toimeentulotuki tarkistetaan, jos henkilön tai perheen olosuhteissa tai tuen tarpeessa tapahtuu muutoksia.

4 luku

Toimeentulotuen takaisinperintä

19 §

Takaisinperintäkielto

Toimeentulotukea ei saa periä takaisin, ellei tässä luvussa toisin säädetä.

20 §

Takaisinperinnän perusteet

Päätätessään toimeentulotuen myöntämisestä toimielin voi samalla määrätä, että toimeentulotuki tai osa siitä peritään takaisin:

1) tuen saajalta, jos hänellä on tuloja tai

varoja tai oikeus elatusta turvaavaan etuuteen, mutta tulot, varat tai etuus eivät ole tukea myönnettäessä hänen määrättävinään tai hän ei muusta syystä voi niitä silloin käyttää;

2) tuen saajalta, jos hän on tahallaan laiminlyönyt velvollisuuden pitää huolta omasta elatuksestaan;

3) tuen saajalta, jos tuen myöntäminen on aiheutunut lakkoon osallistumisesta, kuitenkin vain lakkoon osallistuneelle itselleen myönnetyn tuen osalta; sekä

4) tuen saajan elatusvelvolliselta, jos hän on tahallaan laiminlyönyt elatusvelvollisuutensa.

Jos tuen myöntäminen on perustunut tahallaan annettuihin erehdyttäviin tietoihin tai 17 §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuuden tahalliseen laiminlyöntiin, kunta voi periä tuen takaisin näiden tietojen antajalta tai ilmoitusvelvollisuuden laiminlyöneeltä siltä osin kuin tuen myöntäminen on perustunut tästä syystä virheellisiin tietoihin.

21 §

Takaisinperinnän edellytykset ja esteet

Toimeentulotuen takaisinperinnän edellytyksenä on, että korvausvelvollisella asiasta päätettäessä tai myöhemmin on oikeus saada sellaisia tuloja tai varoja, joista korvaus voidaan periä vaarantamatta korvausvelvollisen tai sellaisen henkilön toimeentuloa, josta hän pitää huolta tai on velvollinen pitämään huolta.

Korvausvelvollisen vakinaista asuntoa, tarpeellista asuinirtaimistoa ja tarpeellisia työvälineitä ei voida hänen elinaikanaan pakko-toimin myydä tai muutoin käyttää toimeentulotuen takaisinperintään.

Toimeentulotukea ei voida periä takaisin 2 momentissa tarkoitetuista varoista korvausvelvollisen kuoltuakaan, jos periminen vaarantaisi sellaisen henkilön toimeentuloa, josta hän on pitänyt huolta tai olisi ollut velvollinen pitämään huolta.

22 §

Takaisinperinnästä päättäminen

Hakemus toimeentulotuen takaisinperinnästä on tehtävä lääninoikeudelle 20 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa kolmen vuoden ja 20 §:n 2 momentissa tarkoi-

tetuissa tapauksissa viiden vuoden kuluessa siitä, kun tuki on maksettu.

Hakemukseen on liitettävä tarpeellinen selvitys toimeentulotuen myöntämisen syistä sekä korvausvelvollisesta ja tämän edellytyksistä korvauksen suorittamiseen.

Jos tukea myönnettäessä on päätetty, että tuki peritään korvausvelvollisen varoista vasta hänen kuoltuaan, hakemus tuen perimisestä on pantava vireille vuoden kuluessa korvausvelvollisen kuolemasta.

23 §

Takaisinperintä odotettavissa olevasta etuudesta

Jos toimeentulotukea on myönnetty joko kokonaan tai osaksi ennakkona odotettavissa olevaa eläkettä, elatusapua, avustusta tai muuta jatkuvaa taikka kertakaikkista tuloa, korvausta tai saamista vastaan, toimitelin voi periä ja nostaa sen estämättä, mitä muussa laissa säädetään, henkilölle tulevat edellä tarkoitetut tulot, korvaukset ja saamiset siltä ajalta, jolta tukea on annettu ennakkona, ja käyttää niitä ennakkona annetun tuen takaisinperintään. Toimielimen on suoritettava toimeentulotuen takaisinperintään käytettyjen varojen jälkeen jäljelle jäävät varat välittömästi tuen saajalle.

Jos toimitelin on ilmoittanut 1 momentissa tarkoitetun tulon, korvauksen tai saamisen suorittajalle vähintään kaksi viikkoa ennen maksupäivää, että tuloa, korvausta tai saamista ei saa suorittaa tuen saajalle itselleen, suoritus voi tapahtua laillisin vaikutuksin vain toimielimelle.

5 luku

Erinäiset säännökset

24 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta tässä laissa tarkoitetuissa asioissa on voimassa, mitä sosiaalihuoltolain 7 luvussa säädetään.

25 §

Oikeus saada tietoja ja salassapito

Toimielimen oikeudesta saada tietoja muil-

ta viranomaisilta sekä yhteisöiltä ja laitoksilta on voimassa, mitä sosiaalihuoltolain 56 §:ssä säädetään.

Mitä sosiaalihuoltolain 57 ja 58 §:ssä säädetään salassapitovelvollisuudesta ja sen rikkomisesta, on voimassa myös tätä lakia sovellettaessa.

26 §

Ulosmittaus- ja siirtokielto

Toimeentulotukea ei saa ulosmitata.

Sopimus, joka tarkoittaa tähän lakiin perustuvan oikeuden siirtämistä toiselle henkilölle, on mitätön.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

27 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

28 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1998.

Tätä lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen tehtäviin toimeentulotukea koskeviin päätöksiin.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1413

Laki

sosiaalihuoltolain ja -asetuksen eräiden säännösten kumoamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Tällä lailla kumotaan 17 päivänä syyskuuta 1982 annetun sosiaalihuoltolain (710/1982) 30—38 § ja 30 §:n edellä oleva väliotsikko sekä 29 päivänä kesäkuuta 1983 annetun sosiaalihuoltoasetuksen (607/1983) 14 §, sellaisina kuin niistä ovat lain 34 § osaksi laissa 736/1992 ja 38 § mainitussa laissa.

2 §
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1998.
Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1414

Laki**sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 46 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1287/1993, sekä lisätään lakiin uusi 45 a § seuraavasti:

45 a §

Kunnan omarahoitusosuuden korottaminen toimeentulotukimenojen vähenemisen perusteella

Asumistuen ja muiden ensisijaisten etuuskien yhteensovittamisesta johtuen korotetaan tämän lain 17 §:ssä säädettyä kunnan omarahoitusosuutta asukasta kohden 46 markalla vuonna 1998 ja 102 markalla vuodesta 1999 lukien. Omarahoitusosuuden korotus otetaan edellä säädetyn suuruisena huomioon myöhemmässä valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon tarkistuksessa.

46 §

Aikaisempien säännösten soveltaminen

Kustannuksiin, jotka ovat syntyneet ennen

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

tämän lain voimaantuloa, suoritetaan valtionosuus tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Ennen tämän lain voimaantuloa syntyneisiin käyttökustannuksiin suoritettavat valtionosuuden loppuerät maksetaan kuitenkin vuosittain tasasuuruisin erin vuosina 1993—1997. Näin jaksotetuista loppueristä maksetaan vuoden 1994 erä kuitenkin vasta vuonna 1999.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1415

Asetus**kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan kestävän metsätalouden rahoituksesta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun asetuksen (1311/1996) 1 ja 4 §, 5 §:n 3 momentti sekä 17 ja 18 §, sellaisena kuin niistä on 1 § osaksi asetuksessa (907/1997), seuraavasti:

1 §

Suunnitelman tarpeellisuus

Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) 3 §:n 1 momentissa tarkoitettu suunnitelma on laadittava metsänuudistamista, metsänterveyslannoitusta, kunnostusojitusta, metsätien tekemistä ja metsäluonnonhoitohanketta sekä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston rahoittamia toimenpiteitä varten. Työllisyystyönä tehtävää nuoren metsän hoitoa ja energiapuun korjuuta samoin kuin kulotusta sekä kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain 19 §:ssä tarkoitettua ympäristötukea ja lain 22 §:ssä tarkoitettuja muita edistämistoimenpiteitä varten laaditaan suunnitelma silloin, kun se on toimenpiteen toteuttamisen vuoksi tarpeellista. Muiden toimenpiteiden rahoituksen tulee perustua toimenpiteen toteutuksen jälkeen annettavaan toteutusselvitykseen.

4 §

Tukivyohtykkeet

Toteuttamiskustannuksiin myönnettävän tuen määräämistä varten maa jaetaan kunnittain kolmeen tukivyohtykkeeseen siten, että:

1) ensimmäiseen vyöhykkeeseen kuuluvat Etelä-Suomen lääni kokonaisuudessaan sekä Länsi-Suomen ja Itä-Suomen lääneistä muut kuin toiseen vyöhykkeeseen kuuluvat kunnat;

2) toiseen vyöhykkeeseen kuuluvat Länsi-Suomen läänistä Alahärmä, Alajärvi, Alavus, Dragsfjärd, Evijärvi, Halsua, Himanka, Hon-

kajoki, Houtskari, Ilmajoki, Iniö, Isojoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Jurva, Jämijärvi, Kankaanpää, Kannus, Karijoki, Karstula, Karvia, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kaustinen, Kihniö, Kinnula, Kivijärvi, Kokkola, Korpoo, Korsnäs, Korttesjärvi, Kristiinankaupunki, Kruunupyy, Kuortane, Kurikka, Kustavi, Kyyjärvi, Kälviä, Laihia, Lappajärvi, Lapua, Lehtimäki, Lestijärvi, Lohtaja, Luoto, Maa-lahti, Maksamaa, Merikarvia, Merimasku, Mustasaari, Nauvo, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Parkano, Pedersören kunta, Perho, Peräseinäjoki, Pietarsaari, Pihtipudas, Pylkönmäki, Rymättylä, Seinäjoki, Siikainen, Soini, Taivassalo, Teuva, Toholampi, Töysä, Ullava, Uusikaarlepyy, Vaasa, Velkua, Veteli, Vimpeli, Vähäkyrö, Västanfjärd, Vöyri, Ylihärmä, Ylistaro ja Ähtäri, Itä-Suomen läänistä Ilomantsi, Juuka, Kiuruvesi, Lieksa, Nurmes, Polvijärvi, Rautavaara, Sonkajärvi, Valtimo ja Vieremä sekä Oulun läänistä muut kuin kolmanteen vyöhykkeeseen kuuluvat kunnat;

3) kolmanteen vyöhykkeeseen kuuluvat Oulun läänistä Kuusamo, Pudasjärvi ja Taivalkoski sekä Lapin lääni kokonaisuudessaan.

5 §

Toteuttamiskustannuksiin myönnettävän tuen suuruus

Myönnettäessä 1 momentissa tarkoitettua tukea toimenpiteeseen kiinteistöllä, jolla ei ole ajan tasalla olevaa metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetun asetuksen (93/1996) 36 §:ssä tarkoit-

tua metsäsuunnitelmaa, tuen suuruus on 1 momentissa tarkoitettu tuki alennettuna kymmenellä prosenttiyksiköllä. Ajan tasalla olevalta metsäsuunnitelmalta edellytetään, että se on edelleen voimassa.

17 §

Rahoitushakemuksen sisältö

Jos kestävä metsätalouden rahoituksesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua suunnitelmaa laadintakustannuksiin haetaan rahoitusta ennen suunnitteluun ryhtymistä, hakemukseen tulee liittää arvio suunnittelukustannuksista sekä selvitys suunniteltavasta toimenpiteestä ja sen laajuudesta sekä kartta toimenpiteen toteutuspaikasta. Jos rahoitusta haetaan jo tehdyn suunnitelman laadintakustannuksiin ja samalla hakemuksella myös toimenpiteen toteuttamiskustannuksiin, hakemukseen on liitettävä selvitys suunnitelman laadintakustannuksista sekä suunnitelma, josta käy ilmi toteutuksen laajuus ja muut myönnettävän rahoituksen määrään ja toimenpiteen rahoituskelpoisuuteen vaikuttavat seikat.

Toteutusselvityksestä on käytävä ilmi toimenpiteen laajuus ja muut myönnettävän rahoituksen määrään ja toimenpiteen rahoituskelpoisuuteen vaikuttavat seikat.

Haettaessa rahoitusta tilojen yhteisenä hankkeena toteutettavaan työhön hakemukseen on liitettävä hankkeen toteuttamisesta hyötyvien kesken tehty sopimus. Rahoitushakemukseen on tarvittaessa liitettävä

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

selvitys siitä, että hanke voidaan toteuttaa vesilain (264/1961), yksityisistä teistä annetun lain (358/1962) tai maa-ainelain (555/1981) mukaan.

18 §

Rahoituspäätöksen sisältö

Rahoituksen myöntämistä koskevassa päätöksessä on mainittava ainakin hyväksyttävän työn määrä ja kokonaiskustannukset, tuen kokonaismäärä, tuen myöntämisen ehdot, maksatuksen ajoittuminen, maksatusmenettely sekä tuen takaisinperintää koskevat ehdot.

Silloin, kun rahoituspäätös koskee toimenpidettä, jota varten on 1 §:n nojalla laadittava suunnitelma, metsäkeskus tekee samalla kertaa päätöksen tehdyn suunnitelman hyväksymisestä, rahoituksen myöntämisestä suunnitelmassa tarkoitettua toimenpiteen toteuttamiseen ja päätöksen rahoituksen myöntämisestä suunnitelman laadintakustannuksiin, jollei suunnitelman laadintakustannuksiin ole myönnetty rahoitusta jo ennen suunnitteluun ryhtymistä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Nuoren metsän hoito ja energiapuun korjuu, jotka on aloitettu ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan rahoittaa toimenpidekohtaisen suunnitelman perusteella. Tällöin toteuttamiskustannuksiin myönnettävä tuki on 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua suurempi.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 1416

Ulkoasiainministeriön päätös
ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1997

Ulkoasiainministeriö on muuttanut ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista 11 päivänä joulukuuta 1995 annetun päätöksen (1708/95) 5 §:n 1 ja 4 momentit sekä 6 §:n 1 ja 4 momentit seuraavasti:

5 §

Viisumi

Viisumista peritään maksu seuraavasti:

	mk
1) lentokentän kauttakulkuviisumi	60
2) kauttakulkuviisumi	60
3) viisumi, voimassaoloaika enintään 30 vrk	150
4) viisumi, voimassaoloaika 31—90 vrk oikeutus yhteen maahantuloon	180
oikeutus kahteen maahantuloon	210
5) toistuvaisviisumi, voimassaoloaika enintään yksi vuosi	300
lisämaksu kultakin lisävuodelta	180

Voimassaolevan viisumin siirrosta uuteen matkustusasiakirjaan peritään 50 mk.

6 §

Oleskelulupa ja työ lupa

Oleskeluluvasta ja työluvasta peritään kummastakin erikseen käsittelymaksuna 400 markkaa. Usealle henkilölle yhteisesti myönnetystä oleskeluluvasta ja työluvasta maksu on 400 markkaa henkilöltä.

Voimassaolevan oleskeluluvan ja työluvan siirrosta uuteen matkustusasiakirjaan peritään 50 mk luvulta.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1998.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1997

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

Talousjohtaja Pekka Mattila

N:o 1417

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin eläkemaksusta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 12 b §:n 5 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 559/1993:

1 §

Tätä päätöstä noudatetaan työntekijäin eläkelain soveltamispiiriin kuuluviin työntekijöihin.

2 §

Työntekijäin eläkemaksu pidetään siltä osin kuin työnantaja on velvollinen järjestämään työntekijälle eläketurvaa työntekijäin eläkelain mukaan, ellei tästä päätöksestä muuta johdu.

3 §

Työntekijäin eläkemaksua ei pidätetä palkaturvalain (649/1973) mukaan maksetuista palkoista.

4 §

Työntekijäin eläkemaksua ei pidätetä täysitehoisella työkyvyttömyys- tai työttömyyseläkkeellä olevalta, jos työntekijä osoittaa eläkkeellä olonsa työnantajalleen. Työntekijän tulee ilmoittaa työnantajalle eläkkeen päättymisestä.

Työntekijäin eläkemaksua ei pidätetä henkilöltä, jolle maksetaan yksilöllistä varhaiseläkettä osaeläkkeen suuruisena.

5 §

Yleisöltä palvelurahaa saavan työntekijän on ilmoitettava työnantajalleen palvelurahan määrä, joka on veron perusteena. Työnantaja perii tämän perusteella kuukausittain työntekijältä työntekijäin eläkemaksun.

6 §

Työnantajan yhteydessä toimiva sairauskassa pidättää työntekijäin eläkemaksun maksamastaan täydennyspäivärahasta. Sairauksassa tilittää pidättämänsä eläkemaksun työnantajalle.

7 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Tällä päätöksellä kumotaan sosiaali- ja terveysministeriön työntekijäin eläkemaksusta antama päätös (1311/1993) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kumottua päätöstä sovelletaan kuitenkin sellaiseen työntekijäin eläkemaksuun, jonka perusteena oleva palkka on maksettu ennen 1 päivää tammikuuta 1998.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Nuorempi hallitussihteeri Maritta Hirvi

N:o 1418

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös**ydinlaitosten ympäristövaikutusten arviointimenettelyyn kuuluvista kauppa- ja teollisuusministeriön maksullisista suoritteista**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksupöytäkirjan (150/1992) 8 §:n nojalla päättänyt:

- 1 §
Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) mukaisista ydinlaitosten ympäristövaikutusten arviointimenettelyyn kuuluvista kauppa- ja teollisuusministeriön julkisoikeudellisista suoritteista peritään maksuja tämän päätöksen mukaisesti.
- 2 §
Suoritteita, joista peritään kiinteät maksut, ovat:
- 1) yhteysviranomaisen lausunto arviointiohjelmasta:
- uutta ydinlaitoshanketta koskevan lausunnon perusmaksu 40 000 mk;
 - lisämaksu uutta ydinlaitoshanketta koskevasta lausunnosta, jos hankkeella on arviointiohjelmassa kaksi tai useampia sijaintikuntavaihtoehtoja; lisämaksu kunkin yhden sijaintikunnan lisäksi esitetyn vaihtoehtoisen sijaintikunnan osalta 10 000 mk;
 - toteutetun ydinlaitoshankkeen muutosta koskeva lausunto 20 000 mk;
- 2) yhteysviranomaisen lausunto arviointiselostuksesta:
- uutta ydinlaitoshanketta koskevan lausunnon perusmaksu 50 000 mk;
 - lisämaksu uutta ydinlaitoshanketta koskevasta lausunnosta, jos hankkeella on arviointiselostuksessa kaksi tai useampia sijaintikuntavaihtoehtoja; lisämaksu kunkin yhden sijaintikunnan lisäksi esitetyn vaihtoehtoisen sijaintikunnan osalta 15 000 mk;
 - toteutetun ydinlaitoshankkeen muutosta koskeva lausunto 30 000 mk.
- Useampaa ydinlaitosta koskevasta arviointiohjelmasta tai arviointiselostuksesta annettavasta lausunnosta peritään 1 momentissa säädetty maksu, jos ydinlaitokset muodostavat toiminnallisesti tai sijaintinsa vuoksi yhtenäisen kokonaisuuden.
- 3 §
Peruutetusta arviointiohjelmasta tai arviointiselostuksesta koskevasta menettelystä peritään arviointiohjelman tai arviointiselostuksen käsittelystä puolet 2 §:ssä tarkoitettua maksusta, jos kauppa- ja teollisuusministeriö on tiedottanut ja pyytänyt lausunnot arviointiohjelmasta tai arviointiselostuksesta.

4 §
Edellä 2 ja 3 §:ssä tarkoitettujen maksujen lisäksi kauppa- ja teollisuusministeriö perii hankkeesta vastaavalta ministeriön suorittamat ympäristövaikutusten arvioinnista annetun lain mukaiseen tiedottamiseen ja kuulemiseen liittyvien ostopalvelujen kustannukset sekä

valtioiden rajat ylittävien vaikutusten arviointia varten tarvittavien käännosten kustannukset.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

5 §
Tämä päätös tulee voimaan 10 päivänä tammikuuta 1998.

Talousjohtaja *Olavi Naulapää*

N:o 1419

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös geenitekniikkalain mukaisten suoritteiden maksullisuudesta annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriö on muuttanut geenitekniikkalain mukaisten suoritteiden maksullisuudesta 21 päivänä helmikuuta 1996 annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen (112/1996) 3 §:n seuraavasti:

Geenitekniikkalain 7 §:n sekä geenitekniikka-asetuksen (821/1995) 12 §:n mukaisen tarkastajien toiminnot ovat valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita, joista peritään yksit-

täisen suoritteiden omakustannusarvoa vastaava maksu.

Tämä päätös tulee voimaan 7 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1997

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Ylitarkastaja *Helena Uosikkinen*

N:o 1420

Ulkoasiainministeriön ilmoitus

rangaistussäännöksistä joita sovelletaan rikottaessa neuvoston asetusta tiettyjen taloussuhteiden katkaisemisesta Sierra Leoneen

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1997

Ulkoasiainministeriö ilmoittaa eräiden Suomelle Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan unionin jäsenenä kuuluvien velvoitusten täyttämistä annetun lain (659/1967) 2 a §:n 2 momentin nojalla, että rangaistus seuraavan Sierra Leonea koskevan neuvoston asetuksen rikkomisesta säädetään rikoslain 46 luvun 1—3 §:ssä: neuvoston

asetus (EY) N:o 2465/97 tiettyjen taloussuhteiden katkaisemisesta Sierra Leoneen; EYVL N:o L 344, 15.12.1997, s. 1. Menettämisseuraamuksista säädetään saman luvun 8—13 §:ssä.

Neuvoston asetus on tullut voimaan sinä päivänä, jona se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1997

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

Lainsäädäntöneuvos Päivi Kaukoranta

N:o 1421

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMp kasvihuonetuottajalle maksettavasta tuesta ja sen hakemisesta	170/1997	30.12.1997	7.1.1998
MMMp elävälle kasviaineistolle ja kukkaviljelytuotteille maksettavan siirtymäkauden pinta-alakohtaisen tuen tuottajakohtaisista enimmäismääristä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	174/1997	30.12.1997	7.1.1998

Edellä mainitut päätökset on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätökset on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Niina Kauhajärvi

N:o 1412—1421, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997